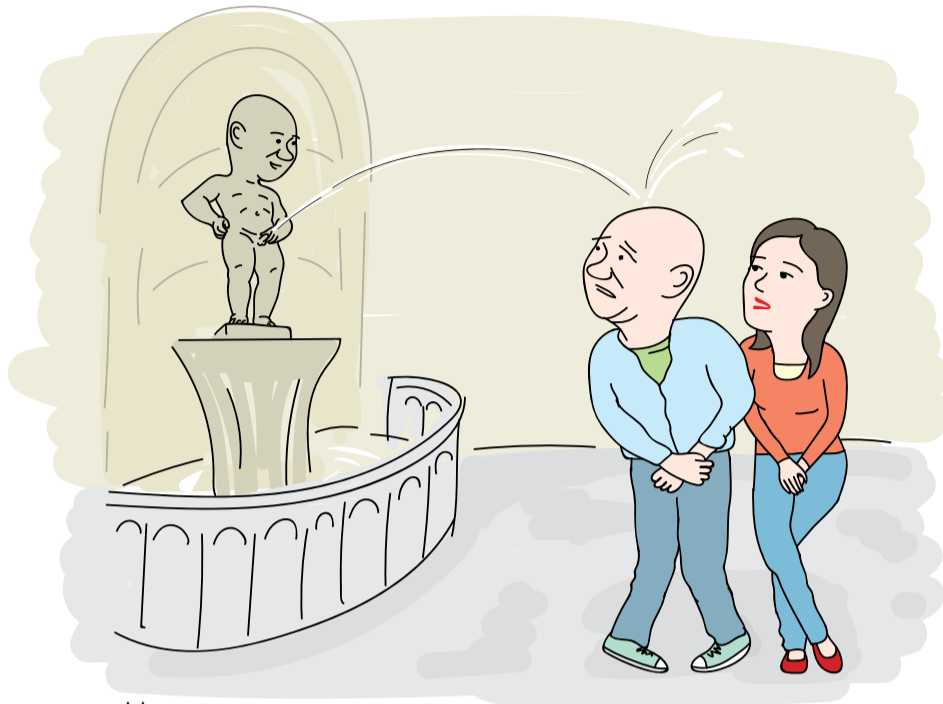

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

השירותים החשאיים

למה ההתמכרות החדשה שלי היא סדרת טלוויזיה על קשישים עם בעיות בערמונית

פניי מבט של "יש לי פגישה עם איש עסקים בינלאומי" (ומנסה להסתיר את המבט האמיתי של "אם בתוך דקה לא אמצא שירותים יהיה כאן אסון בינלאומי"). לבתי המלון, שבימים אלה סובלים מקשיים בעקבות ההתמודדות עם המתחרה הערמונית אייר בי אנד בי, אני מציע להפוך את ציבור האורחים המזדמנים למרכז רווח. למה שישכירו רק חדרים כשאפשר להשכיר גם תאי שירותים - מה גם שמדובר בקהל שבוי ולחץ, שיסכים לשלם כמעט כל מחיר תמורת תא עם נוף לבול פגיעה. בלילות, בכירים ובמועדונים, אתה נחשף לשירותים המורדים של חיי הלילה, שנראה שמשמשים לכל, חוץ מלפעולה המקורית. העיצוב המושקע, התאורה האפולולית והמוזיקה הרועשת נותנים לך את התחושה שהאסלה ממש תיעלב אם כל מה שתעשה כאן זה להטיל את מימך. אחת ההוכחות לכך שלא מדובר רק בסתם תהליך גופני היא הנוכחות הגדולה של הפעולה הזאת בשפת היומיום שלנו. כולנו מכירים את הביטוי "אני מכיר אותך עוד מהתקופה שעשית במכנסים", המעיד על היכרות רבת שנים; את "כמעט עשיתי פיפי במכנסים", המדמה תחושת פחד; או את "הוא משתין מהמקפצה", שמשמעותו כמעט הפוכה - הוצפה של מי שמרשה לעצמו להפך את הכללים המקובלים בלי להתבייש, "ואם למישהו יש בעיה עם זה, אני משתין עליו".

לאחרונה אני שומע יותר ויותר את המילה הבורדת "פיפי", שמקצרת לשישית את המשפט "ראיתי את הסרטון בווטסאפ ונקרעתי מצחוק". ועל אדם שהפך גאוותן, יהיר ומתנשא נאמר "השתן עלה לו לראש", שבניגוד ל"עלה לו הדם לראש", קצת יותר קשה להסביר אותו מבחינה רפואית.

אם לחזור לסיפור שבו פתחנו, אחרי אופוריה קצרה השתן שלי ירד מהראש בחזרה למקומו הטבעי, והגב התחיל לכאוב. כדי שאחזור להרגיש צעיר, הגברת הראשונה מרחה לי משחה מיוחדת להקלה בכאבים, שעליה נכתב שהיא "מיועדת למבוגרים בלבד". וכאמת, באותו לילה הרגשתי כמו חדש, והגב ככלל לא כאב לי. גם לא כשקמתי שלוש פעמים לשירותים. ●

yairn@israelhayom.co.il

עותיים ממנהיגים, רק כי הם כבר לא עמדו בלחץ השל"פוחית והיו מוכנים לעסקת "שטחים תמורת אסלה". מאז זרמו הרבה מים בניאגרות, והיום אנחנו חיים בתקופת האי-התאפקות.

לישראלים, שמעולם לא היו טיפוסים מאופקים במיוחד, זו תקופה מאתגרת במיוחד. התגברות הפקקים ברחבי הארץ גורמת לכך שאנשים תקועים שעות בכביש, ואם את השעמום עוד אפשר להפיג בהאזנה לרדיו, כשהשלפוחית לוחצת, לא יעזור אם תציע לה לשמוע רזי ברקאי.

השילוב של חוסר ברירה וחוסר נימוס שולח את הישראים לתת דרור לשלפוחית שלהם בצידו דרכים ובפינות רחוב וליצור וריאציה מזרחית כינונית על "ארץ אלף האג"מים". תייר שביקר בביתנו אמר לי פעם שהדבר הבולט ביותר בישראל הוא העובדה שבניגוד למדינות אחרות, הגבר המקומי לא מתרשם ממוסד השירותים, והוא מוכן לתרום להעלאת כמות המשקעים הארצית בכל רגע ובכל מקום.

ליבי עם הנשים

ניות הגברית הישראלית וצריכות למצוא בכל פעם מקום סגור עם יכולות ישיבה, שיש בו גם קרש. הרשויות לא ממש תורמות לעניין. שירותים ציבוריים איכותיים הם מצרך נדיר במקומותינו; בעבר היו כמה יו"רות לשירותים בתשלום במרכזי הערים, אבל הם לא ממש הצליחו. אולי כי הישראלי מוכן לשלם 12 שקלים על מים מינרליים, אבל לא יוציא שקל על הוצאתם מהגוף. האופי ציות החינמיות לרוב לא ממש אטרקטיביות, ונעות בין התגנבות לא מכובדת לבתי קפה לבין שירותים בתחנות דלק, שמזכירים את הכור הגרעיני בכושה.

מי שמסתובב בחוץ במשך כמה שעות זקוק לתכנון מוקדם, לפחות עד שימצאו את אפליקציית "גט טוילט" לאיתור תא השירותים הקרוב אליה. אם אני בתל אביב, בשעת הצורך אני נכנס ללובי של מלון יוקרה ועוטה על

השבוע, מפאת הקור העז, ניגשנו לאחת מרשתות החשמל לרכוש תנור חימום. בתום הקנייה סח לנו המוכר הנחמד: "תנו לי להעמיס לכם את הקופסה לבגאז', אתם כבר מבוגרים".

שמחתי שהוא חסך ממני את חוויית הסחיבה, אבל ההק"לה לגב נמהלה בצביטה באזור הבטן בואכה האגו, כתוצאה מהעלבון. אני מבוגר? על מה הוא מדבר? הוריי מבוגרים. השכנים שלי מבוגרים. בבית גיל הזהב מתגוררים מבוגרים. אבל אני? ינוקא נצחי, עליו, שובב, חיוני וחבר בלהקת רוק צעירה ובוועטת.

כשהגענו הביתה הרמתי את הארגז עם התנור וראגתי שר"עיייתי תצפה בי, כדי שלא יעלה על דעתה שמישהו כאן חלילה מבוגר. עוד נחזור לזה בהמשך. בערב התיישבתי מול הטל-וויזיה וליד התנור החדש שהר-כבתי, מתחתי שרירים, הרגשתי

כטוס צעיר והתרכזתי בהתמכרות החדשה שלי - סדרה על קשישים עם בעיות בערמונית. מדובר בסדרה מש"עשעת בכיכובם של אלן ארקין ומייקל דאגלס, שגיבור ריה נאלצים להתמודד עם בעיות של הזדקנות, אובדן זיכרון וכאבי פרוסטטה. דאגלס בן ה-74 (שלעומת אביו קירק בן ה-101 הוא ממש נועה קירל) סובל בסדרה מזרם השתנה חלש ומהצורך לבקר בשירותים בתדירות גבוהה במיוחד. אני מודה שאני מזדהה איתו מאז שאני עצמי קם לשירותים פעמיים בכל לילה.

אני יודע שאולי הקוראים הצעירים יותר נוטשים עכשיו, במחשבה שהעניין לא נוגע אליהם. אבל לא כך הם פני הדברים. ראשית, גם הם יגיעו יום אחד לגיל שבו האינסטלציה הפנימית תתעייף ותישחק. ושנית - תסתכלו מסביב ותגידו לי אם השתנה היא לא נושא ישראלי חשוב מאין כמותו, הטומן בחובו מנהגים, דיונים חברתיים וביטויים תנ"כיים.

בעבר הנשיא אסד האב, אללה ירחמו, נודע ביכולות ההתאפקות שלו, שבעזרתן הצליח להשיג ויתורים משמ-

מי שמסתובב בחוץ במשך כמה שעות זקוק לתכנון מוקדם, לפחות עד שימצאו את אפליקציית "גט טוילט" לאיתור תא השירותים הציבורי הקרוב אליך